

Joves emergents Sebastià Portell El novel·lista i dramaturg mallorquí és el més jove que ha entrat a la junta de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana

“Sempre he viscut la literatura com una festa”

Lluís Llorc
BARCELONA

Afirma que quan somriu és quan està més tens i insegur. I això despista, perquè somriu tot sovint. Té un parlar reposat i de verb ric, sense pedanteries, la paraula justa amb l'aroma balear ben marcada que no hem mirat de transcriure per no esguerrar-la. Té les coses clares, algunes, sense imposar res i gaudint de l'aprenentatge permanent. És tolerant i humil.

Els autors precoços ho solen ser de poesia. No és el seu cas. Sóc lector de poesia, sobretot llegeixo poesia en una proporció del 80%. Penso que és on es troba el bessó de la literatura. Els poetes en si, que són persones extremadament egòlatres, també són les persones que més m'interessen perquè generalment tenen una actitud més exhibicionista, i a mi m'encanta conèixer altres persones i, per tant, la poesia m'aporta tant en el pla literari com en l'humà.

Però no n'escriu, doncs? Em fa un respecte brutal. Un poema bo pot ser molt bo, però un poema dolent és molt dolent i no me'l perdonaria mai. Això no vol dir que no n'hagi escrit, però no els he publicat i no crec que ho faci.

I el 20% restant, què llegeix? Sobretot narrativa. El teatre intento anar-lo a veure, però també en llegeixo i reivindico els textos teatrals publicats.

Com va començar a escriure? Vaig començar a escriure quan vaig aprendre a escriure. No diferenciaria el moment en què vaig començar a escriure perquè allò fos publicat o representat, en el cas del teatre, i quan no ho era. De fet, aquells primers textos eren obres de teatre per compartir amb companys de classe. Sempre he concebut les paraules i l'escriptura com una manera d'arribar i de generar un diàleg amb altres persones.

Sebastià Portell a les escales d'accés a l'Ateneu Barcelonès, on té la seu l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC) ■ JOSEP LOSADA

Perfil

El poeta que no publicava poemes

Sebastià Portell va néixer el 1992 a la localitat mallorquina de ses Salines. Ha estudiat publicitat i relacions públiques i filologia catalana i aquest any ha fet un màster en construcció i representació d'identitats culturals, centrant-se en temes de gènere i sexualitat. No ha publicat poesia, tot i que és el que més llegeix, però sí obres teatrals (5), estudis literaris (1) i reculls de relats (2), i fa uns mesos es va fer més conegut per la recomanable novel·la *El dia que va morir David Bowie* (Labreu). Des de fa poc és membre de la junta de l'AELC. Treballa en una novel·la inspirada en l'*Orlando* de Virginia Woolf (queda clar que ell no té por de la Woolf!). És un gran lector i reivindica la literatura catalana. Tot i que soni a tòpic, aquest noi arribarà lluny.

Però es considera escriptor? Mai he volgut ser escriptor. Diria que ho sóc. Però és una cosa que, en tot cas, m'ha arribat.

I de què viu? Fins ara he estat estudiant i visc dels pares, però també guanyo diners d'escriure, de traduir, de dirigir espectacles...

Com ara? Per exemple, dirigiré la Nit de Poesia del Festival Nacional a Sant Cugat, aquest setembre.

D'on ve, literàriament parlant? Em sento hereu de la literatura catalana. A diferència d'altres autors catalans, no tinc manies en admetre-ho i, també a diferència de molts, la conec. N'hi ha que han donat l'esquena a aquesta tradició que per mi és tan digna com qualsevol altra.

Alguns noms concrets? Em declaro admirador de Biel Mesquida, d'Antònia Vicens, de Blai Bonet, de Maria-Mercè Marçal... A banda, l'obra com-

pleta de Virginia Woolf són les meves sagrades escriptures. I altres autors que són un fetitxe per a mi són Oscar Wilde, Tennessee Williams...

Ha llegit molt, oi? Sí, sí. És bàsic llegir per escriure. En literatura és impossible pensar en una escriptura sense que abans no hi hagi una lectura. No hi ha tants genis. És importantíssim admetre pòsits.

'El dia que va morir David Bowie' no té res "de manual". Què pensa de les escoles d'escriptura on s'ensenya "de manual"? Amb tots els meus respectes no crec en les escoles d'escriptura. Són una concentració, en molts casos, de persones que volen aprendre a escriure sense buscar-ho per ells mateixos. És cert que tenir una lectura d'algú ajuda. Però soc escèptic...

Ha entrat a la junta de l'AELC... Vaig entrar-hi convidat, no escollit electoralment; opció que contempen els estatus. I va ser

per cobrir una de dues vacants que hi havia. Hi ha bona sintonia, coneixen la meua obra i els va bé la meua condició de mallorquí i la franja generacional.

Defensa que la literatura no és un acte solitari... Sempre he viscut la literatura com una festa. Quan vaig començar, les lletres eren compartir i no ho han deixat de ser. El llibre fa que persones es trobin, parlin, que t'entenguin i que tu mateix t'entenguis.

En què treballa ara, de llibres? En una novel·la que es dirà *Ariel i els cossos*, que és una versió, amb tota la humilitat possible, d'*Orlando*, de Virginia Woolf.

A què aspira, com a escriptor? A entendre'm i a fer-me entendre.

Digui'm tres referents. Antònia Vicens, Virginia Woolf i RuPaul, que és una *drag queen* nord-americana amb una vida que em sembla brutal. ■